

(Iz okolice Krajna)

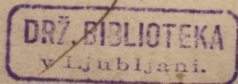
Ta noč je minla,
 Ta dan je proš,
 Eno pošto sem zvedla
 Od lubka mojha.

Moj lubi je djal,
 De bo slovo jemas,
 Jez sem pa rekla tako,
 Kako to de jo bo?

Je proš pod v'okence,
 Trko na p'olkence:
 Le kor le kor, lubica!
 Da mi bo' dala slovo!

Roki m' je podala
 Od kamrice kluc,
 A te druh' mi je dala
 Eno rinka ket luc.

Eno bo meni rinka,
 Ki mi lunca svitli,
 Pa od same koraje
 Urci mi hori?

XI. 2.

Lilka

11

J

Zamorška kraljica

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Napaja pübič kojnice tri,
Oj per siunam müvječi.

Ga zamerka kralava,
Kraliča zamüvščega:

Pridi pübič k mene v ves,
Oj čez siuno müvječe! —
Kak bön prisü k tebe v ves,
Oj čez siuno müvječe?

Po dni' nesmjén, po noč' neznan,
Čez siuno müvje plávati. —

Ti bön poslala svječe tri,
Svječe tri zasukane.

Prva bo ti svjetila,
Keder v barko jedou boš.

Druza bo ti svjetila
Der po müvji plávau boš.

Treća bo ti svjetila
Dèr v bjelõ postou legou boi.

XIII. 21-22

S

(Iz Rožja)

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Tam stoji' lipa zelena,
Spoda pa miza mirneta,
Tam se lepi' p'ubi zbirajo,
Te prve raje začinjajo.

Te prve raje rajajo,
Pa križa nič ne storijo,
Prišo je en lep rajovec;
Kaj jim ty rajovec govori:

Dajte mi te lepši rajovčinja,
Da pojdam jaz tri raje z njo.
Te najlepši je bila rajovčinja,
Ko Katarca Kozlarjeva.

Pelo jo je ty prvi rej;
Kaj jim Katarca govori:
Kaj ste mi dali za naš rajovca,
Da se mi čudno zdi do nja?

Peto jo je ty drugi reji;
 Kaj jim Katerca govori:
 Kaj ste mi dali za naš rajovca,
 Da se mi ačbna pika da naji?
 Da o Kojesu ro kavice ma?

Peto jo je ty treči reji;
 Kaj jim Katerca govori:
 Kaj ste mi dali za naš rajovca,
 Da me že v srce žje od nja?

Tam jo je močno zasuko,
 Skoč v hloboko jamo ž njo.
 Na lipi je pušto je dva puhštaba:
 Katerca ljepa rajovčinja
 Do vekoma puhubla.

XI. 4

Iz Košja

15

Zaljubljen Kov.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Per nas je padu velik sniek ^{Ms. 481.}
Sačemu možji do Kolien://

Zapadu je devet vesi,
Devet vesi, sedem cèrkvi://

Se nevidi drugjeha
Ko nove cèrkve vèrh turná://

Tam kosi sedi cèrni kùs,
Lepo žvìzha noj pojé://

Da bi skoro vihred blá,
Da b' hribri se prekopneli://

Da bi rasle jahodce,
Jahodce in vijolice://

Da b' dečle pèrile tèrhat je,
Da b' kùs večbarti vidu je://

XIII. 52

XI. 5.

S

Šunka.

(Zlomak)

16

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Dina dina dona,
Boba je pijona.
Gode so' perbankali
Bobi ret zasukali

7

XI.6

~~L~~

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

17

Pisker rožmarina man,
Pisker pa vijolic:
Pustliček bi delala,
Ač kak bi ga poslala?

Po vodi bi ga poslala,
Voda bi ga razplavala;
Po vetri bi ga poslala,
Veter bi ga razpihā.

3 1

IX.

XI. 7

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

18

Pungrad man ograjeni
La rožice zelene,
Kožmarin nasajeni,
La pušle bonga mela.

Pušle man narejeni,
At komi bon ga dala?
Lubi me zapusta je,
La-me ve nemara.

3 1

XI. 8

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

19

Jaz pa en lep ograd man
La rozmarin zeleni;
O' rozmarin, o' rozmarin,
Kaj' bōw ti začela?

Jaz pa ga sedila bōw,
No ti' ga odala,
Zibelko bon kupila,
Da bo mi je treba,

Sineka bon zibala,
V senci' sedela;
Čilo dolgo leto dni
Lehko bon živela.

10.

~~IX~~
IX. 36

XI. 9

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

eks. 481.

20

~~S~~
V ogradi nožice mam
Erdeče no tomene;
Na nemškem lubega mam,
Te mladi no veseli;

Puščilo bi mu delala,
Atle kak bi mu ga dala?
Puščilo bi napravila,
Atle kak bi ga poslala?

Do vodi bi ga poslala,
Voda bi ga razplavala;
Do zraki bi ga poslala,
Veter bi ga razpihó,

3

XI. 10

Ms. 481.

21

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Da bi mi bog to milost dal,
Ka bi bila golčica,
Bi se spaji potožila
Ka mi mat nedajo moža!

Vem bomo ti ga že dali
Starega no šerega,
Keri ma tri bele gradj,
Bele gradj no žute zlatj.

Naj zlodj zeme se gradj,
Bele gradj, žute zlatj!

Jaz pân si zela takšnega
Ki nede mēa klobučca.

Klobučec bom mu kupila,
Da va se z srca lūbila.

IX. 24

3

30.

Kerinkoli se zdere ge z kosa,
 Od starega pravi mi moža.
 Ač ja starega moža ničent met,
 Kajši si idem praprovi žet.
 Prapros najzujen, ja sam pistin,
 Ač starca zapiski nesmen.
 Mladi si leže kre mené,
 Kak drobna riba kre vodé,
 Ač stari si leže kre mené,
 Kak trda klada kre vodé.
 Mladi se obene k meni,
 Kak malo dčete k materi,
 A stari se nebi obrnâ,
 Da bi mu glik sršen v hrbt pohnâ.
 Da bi bila ptica golica,
 Letela bi v svetó' nebó,
 Letela bi v svetó' nebó,
 No vaj se potožila.

~~X~~ Navada.

O kak so me mati navadili,
 Takšo navâdo zdaj mām:
 Mati so me obinjāvali,
 Taj pa zdaj tūdi tak znām.

Kak so me mati navadili,
 Takšo navâdi zdaj mām:
 Mati so mene kusiūvali,
 Taj pa zdaj tūdi tak znām.

Kak so me mati navadili,
 Takšo navâdo zdaj mām:
 Mati so pajbičē lūbili,
 Taj pa zdaj tūdi tak znām.

311

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Da bi ja znala, Keri je moj,
 Ni njemi dala pušlec nečoj:
 Pušlec je zeleni, lübi zalübleni!
 Da bi ja znala, Keri je moj!

Da bi ja znala, Keri je moj,
 Ni njemi dala robec nečoj:
 Robec je židani, lübi zalübleni!
 Da bi ja znala, Keri je moj!

Da bi ja znala, Keri je moj!
 Ni njemi dala prstan nečoj:
 Prstan je srebrni, lübi zalübleni!
 Da bi ja znala, Keri je moj!

Da bi ja znala, Keri je moj!
 Ni njemi dala venec nečoj:
 Venec je zeleni, lübi zalübleni!
 Da bi ja znala, Keri je moj!

XI. 14

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

25

Lepo moje raono pole,
 Če moj lubi raono orje.
 Net ne orje net ne plüži
 Ah on mene razmišljuje.

Lepi moji beli grády
 Če mi piše kuli dráži.
 Net ne piše, ne pišuje,
 Ah skoz mene razmišljuje.

Lepi moji beli doori,
 Če zdaj lubi moj govorí.
 Net govorí net besedaje,
 Ah sploh mene razmišljuje.

Lepo moje senokosè,
 Če moj lubi koso brüsi.
 Net ne brüsi net ne kosí,
 Ah! mene v sreci nosí.

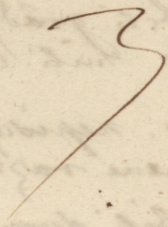
Lepi moji vinogradí,*
 Če mi raste taka roža.

* Traki će viditi po licu, da je pësma ova došla iz dolenjih stranah, gde se po svoj prilici bože pëva. Njeko "Lepi moji vino, gradi" po svoj prilici da se kaže u rodnom njezinom mestu "Lepa moja vin (ka)loza".

DR. GILBERT
VI. IX

Moja oča, lije klice!
Ki je kogaž deklice,
Jaksu svojemi dragoni,
Taz sirota nemam Romi,

87.

Kovaci, pikaci,
Ste kudi' lidje,
Ste mi micko zakovali,
Da nemrem do nje.

Ja sekam, ja kopam
Do belega dne,
Pa se suromak le nemrem
Dokopat do nje.

3 182

Ms. 481.

Moja lüba je z Gradca doma.
 Podložene čizmece mä,
 Podložene čizmece mä,
 Pune žepke tolarov mä.
 Sen njo prosa za eno al dva,
 Pa mi kurva nebenege ne da.
 Andrašek Andrašek ti moj!
 Bi mi ša še ti po njo ničoj:
 Z tvojimi lepimi sanmi,
 No z štirimi črnimi konji.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

Tudi-sej grejo tri dikline,
 Se tri mlade junfrave.
 Se tri mlade, se tri fletne,
 Ka bi je gleda noč no den.
 Tova pa je liuba moja,
 Liuba moja castana.
 V pravoj roki pišec nese,
 Lepo vejo rozmarin.
 Komu pa ga bude dala?
 Lüben da bo v Grádec šã.

Z

183

Ms. 481.

XI. 18

29

V črtes grejo tri dikline,
Tri dikline ledine.

Prova pa je lüba moja,
Ki rdeči röbec mä.

Röbec rdeči, püsèlc dišèü
Od samega nusiätelna.

3

183

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

XI. 19.

20

Kaj koli na sveti živi,
To se rado po noči spi.
Taz pa si junak mlad.
Po noči nikak nemore spat.

Taz pa po noči nemore spat,
Da si neman srčeca;
Koja lüba pa mä dve,
Taz pa le ribenega né.

Oh daj mi, lüba, srce nazaj!
Taz pa si nedän srca nazaj;
Taz pän srei mäla dve,
Taz pa le ribenega né.

161

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

Oj, mládka žalostna hodi
 Od zore do bielega dne,
 Skoz' pravi, nesmelo zdihava:
 "Po mé ga le nikoga né!"

Sen zrasla že kakti konopla,
 tleni že nič več nefali!
 Deno sen nikdar ne vesela;
 Per sreci me nekaj tisiči.

Al kopam al travo kosinči,
 Skozé me polivajo skoz':
 Slavici po hosti pojéjo,
 To se je moja radost.

Sploh mi pravijo moja mati:
 "Da pajbčov nemaj mi več!"
 "Paž pa le za to nič nemaraj."
 Pajbje' veselijo sreci.

73.

IX. 30

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

Stari oča, stara mati:
 Gošta skupa spat,
 Jaz pa bogi šterček mlad:
 Neman iti kam?

Soseđ pa ma lepo čerko,
 Katajte mi jo!
 Ker oče lübo meti,
 Naj jo rata sám.
 Mladi junak raus stane,
 Opravi se lepo,
 No gre k sosedu pred okna -
 Pred te prednje oknečã.

Dobro ütro, sosed drãgi
 Dajte da mi čer! -
 Bog ti plãti, junak mlãdi!
 Jaz te nepoznãm.

Kaj me nebi ti poznãla,
 Vem sva pasla vküj -
 Dva konjica, dva volica
 Pod orehoma.

Jaz sen igra v dobro žveglo
 Tebi ~~na~~ radost;
 Tebi pa so rasle nadra
 Se na vakoma.

Kaj pa moj liubi dela,
 Kaj ga nič nega sij?
 Al se je z menoj svada,
 Al betežen leži.

Ne se je z menoj svada,
 Ne betežen leži,
 Al on si je nabija
 Sope svetle punke tri.

Z te prve si je strela,
 Da je zdoma ša;
 Z te druge si je strela,
 Da je na konja šea;
 Z te tretje si je strela,
 Pod oknom velbanim.

"Lüba moja šlicika!
 Odpri mi kamrico,
 Odpri mi svetlo kamrico,
 Kak si navajena."
 Z levoj je odpirala,
 Z pravoj je obinjala.

S

Kaj pa moj lübi dela,
 Ka ga tak dolgo nega?
 Taz pa že dobro znam,
 Kajti moj lübi dela.
 Drugo lübo ti je zbrã,
 Meni pa je slovo dã.
 Taz pa le nič nemaran,
 Vüjtro ti rano stanem,
 No ti idem na to pole
 Na to pole široko.
 Pod lipicoj bon stala,
 Tno se na smeh dozala.
 To bi mogã zlodj bit,
 Päli morew ga dobit.

62.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

Ta prva je Trezika,
 Ta druga je Nežika,
 Ta tretja je Micka,
 Ki je luča moja.

Ta prva postlala
 Ta druga ležala,
 Tu tretja pa mene
 Obinjala sploh.

Je dobrega hoda
 Kak siva goloba,
 Tak tenkega quča
 Kak strunja boni.

3 158.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

Tista mička bo moja,
 Ki šivlje no poje,
 Či kratak čas dela
 Do noči po dne.

Kdečō ma lice,
 z vo čone oči,
 Pēr takšem dekleti
 So kratke noči.

Čma lenke rokavce
 Mo bele rokē,
 Pēr taksoj bi ležā
 Do belega dne.

Pēr plesi je lahka,
 Pēr spavji je mehka,
 Pēr deli je trda,
 Kak željōi kocen.

$\frac{3}{32}$

XI. 26.

Moj liubi je lep
Kak fajdelnov cvet.

Je lepše gledí
Kak svēča gori.

Je lepše gucí,
Kak štrünja brni.

Je lepše mi gre.
Kak solar štet vé.

Je škoda za te
Kaj bi ležā na sle;
Na posteli pač,
Boš fleten spajāc,

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

151

XI. 27

24

Jaz sen gnes rano štala,
No sen v cirkev šla,
Pa sen najšla prostan lep
Na zelenen travniki.

Če pa bo me što pita:
Što ti je ti prostan da?
Te slobodno bou rekla:
Moj lübi mi go je olä.

122.

3

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

XL 28

29

Jaz pa mam en ogradič,
En ogradič zeleni;
V njem pa mam posejano
Tri lepe rožice.

To so ne foi rožice;
Ale to so mi foi deklice:
Ta prva je Marjandel,
Ta druga Micika,
Za tretjo imena nisam;
Tista mi je ljubica.

3

122

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

V Lublanci mau tri micike,
 Se tri so moje ljubice,
 Se tri so jako mlade,
 Se tri so meni rađe.

Prva tren sèn Kupa senjen lep,
 Sèn tren sèn Kupa robčece.

Prvoj sèn Kupa belega
 Z mojega srca libčinega;

Drüjoj sèn Kupa rdečega,
 Z mojega srca gorečega;

Tretjoj sèn Kupa plavega
 Z mojega srca pravega.

Sveti mi sveti lunica,
 Da bön ti vida ljubico.

Če mi nēs svetila, lunica,
 Nebon ti vida ljubice.

Odpro mi kamro, ljubica,
 Kak je teb' navādica.

Z enoj rokój odpirala,
 Z drüjoj rokój obinjala —

Z drüjoj rokój obinjala,
 No mi na roki zaspala.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Stante stante, dekliči!
K nan so prišli pajbiči:
Stani, dekla, najži luč,
Kaj mo pele celo noč.

Lüba je na ganjki stala,
Na zvezdice gledala:
Zvezde grejo na redko,
Tdi, lübi, zaj domo.

Vujtro do te srečali,
Močno te zpitávali:
Kam si hodâ? ge si biâ?
Kaj mai rodne čizmece.

Oj nikaj nikaj, lubica!
Če do me zpitávali:
Taj bon jin odgovor dâ,
Ka ~~to~~ de dobro za obâ.

Ja sen lüba vtičice,
Ki moj bël licece,
No rdeče črbice,
Ki so pile z Kupice.

16.
IX. 13.

XI. 31.

et Cat

42

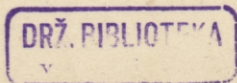
S

Kan pa vaudrala,
Vaudriček moj?
Proti gradu
K ošarjasi...
Ostani da, Miika,
Per men' nevoj.

Kaj pa va jela,
Vaudriček moj?
Dobro prato
No šalato...
Ostani da, Miika,
Per men' nevoj!

Kaj pa va pila,
Vaudriček moj?
Sladko vince
čmukatelo...
Ostani da, Miika,
Per men' nevoj!

Ge pa va spala,
Vaudriček moj?
Got v komorici
Na postelici...
Ostani da, Miika
Per men' nevoj!

Ms. 481.

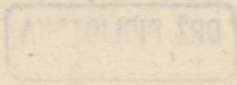
Šim va te odasala,
 Vaudriček moj?
 Ti z kožušecom,
 Taj pa z inkujicoj...
 Ostan' da, šlicika,
 Per men' nicoj!

Kan va te obračala,
 Vaudriček moj?
 Taj k lebi
 Ti pa k meni...
 Ostan' da, šlicika,
 Per men' nicoj!

i . s . d . i . s . d .

4

IX.33

XI. 32

44

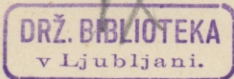
L

Jaz ne mam fletno dekli,
Ki ji zebrano je vsih:
Lepo zna pisat no brat,
No kakemi odgovor dat.

Na sredi njenega srca
Na pisana pukstaba dva
Micka rada me ma
Eden i drugi A.
"Micka rada me ma".

47.

IX. 37

Ms. 481.

L

Mojo dekle je fletno
 No šprintik rici;
 Per takimem dekleci
 So kratke noči.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Kod-kodi, sen hoda,
 Ge-kodi sen biã;
 Na njo sen si misla,
 Per njoj bi rad biã.

Po stezi sen voza,
 Sen zorna venkraj;
 Sen hitro zakriãã
 "Pomagaj mi zdaj!"

Trã ujenega srca
 Te pisano E;
 Pa kaj da te kurva
 Nesmava za me.

IX

}

48.

Miko mau prek morja,
 Bog daj da bi moja bla:
 Če se nel, pa še bo, - moja se bo.
~~čopa se bo~~

Miko najrajši mau,
 Miko najbol stiman,
 Miko pes srei za-pisano mau.
 Če mi čis ljubim bit,
 Choresi prav poven bit,
 To ti naprej povem - hudati bon.

Večer me zamiidiš,
 Vjetro me nezbuđiš,
 Mati me kregajo - dugo zaspiš.

Godci mi godejo,
 Taz pa bi plesala,
 Mati me kregajo - plesat nesmen,

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

26.

XI. 35

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

47

Začelo se je zoviti,
Lubi, čas bo domo iti. —
Tuj se, moja ljubica!
Ki se je puna Kupica.

~~Pieničujaka~~ ~~ten se najela~~
Vinca ten se že napila
Pieničujaka že najela:
Zdaj pa je že čas domo;
Hodi, lubi, ti z menoj.

Začelo se je že zoviti,
Pa zdaj nemoren z tobog' iti:
Zorja zorja beli den!
Z tobog', luba, zdaj nesmen.

3

134.

4. IX. 12.

XI. 36

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

48

L

Sunce mi dotē gre,
chósec pa gorā;
dūbi mi k' ljubg' gre,
Lepo ti pojō.

En čarek pēr okneci,
En čarek pēr dverah:
Le odpro mi lūbica!
Viini jō zima.

L

Kranjec po mosti gre
Rit nese v klāčeh;
Mičke mislijo.
Ka so pogače.

Punkeli pod pazduke,
Sūkujō na ramo:
Le za njia, le za njia
v Votēs v Liblano.

3

63.

IX. 38

S

Po bregi je zima,
Po doli je moaz;
Bon prisa, moja lubca,
K tebi en cay. —

Le poidi, le poidi,
Sen sama doma;
Ikoj oca ino mati
V šoplice sta bla. —

Konjica man lačna,
Ma vozi težja;
Sen lačen, sen žejen,
Lubca moja! —

Le poidi, le poidi,
V večerjo k dam,
Pecenega purana
Perpravljeno mam.

Le poidi, le poidi,
Se jiti k dam;
Teajo sladkega vinca
Perpravljeno mam.

IX. 5

59
Turana je snedo,
No vinca popio,
Na konjica je sedo,
Taj fige molio.

Si kulava stara,
Nemaran za te,
Na Nemško odidem,
Se vlečejo za me.

72.

3

XI. 38

M. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

60

Že tam po zemi
Se se itela ženiti,
Pa se leto po leti
Sama ležim.

Kaj se kasni ženiti,
Če libezni ga ne;
Da je lajski moj ljub'
Pozaba na me.

Zaigray zaigray,
Če ljubček ti moj:
Med dreva ležati
Te žmetno rečoj.

3 76.

XI. 39

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

61

S
Sunce mi dole gre,
Mesec pa gore;
Lübi mi. K ljubij gre,
Lepo si poje.

Kranjčki vandrajo
Z Kranjske dežele;
Micike jočijo,
Kaj do začele?
Ne jočte ne, micike,
Boše ste znani:
Vi boste sukale,
Mi pa mo tkali;

3 110

Ne lepšega žita,
 Kak je pšenica,
 Ne lepšega dekleta
 Kak je Kranjica.

Ja sen si dekle zbra,
 Ka je Kranjica,
 Kaj - Kadi govori,
 Se je resnica.

Krunje ma šochane,
 Solnje odce,
 Kijica zelena,
 Turkojec plavi.

Lepa je, doobra je,
 Ka bi jo glida,
 Kak za njoj tak pred njoj,
 K njoj bi si lega.

Ne lepšega žita
 Kak je pšenica,
 Ne lepše dekleta
 Kak je Kranjica.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

102.

P

Nič drugja nēm stora,
Ojena se bōm,
Ponočno veselje!
Zapiška se bōm. —

Nič drugja nēm storila,
Omōžila se bōm,
Ponočno veselje!
Zapiškila se bōm.

Al bi se omōžila
U strmine gore,
Pa je ji daleč nositi.
Z dolince vode.

Taz pān se omōžila
Na ravno polje;
So gladke stezice
Do moze vode.

* * *

Prešmencau citre,
Kak one pojō!
So mene zapelale
Ho deklee mojō.

DRZ. CIRILICA
1877

14. IX

65

Prisimicane utro
Čak so one tenke!
So mene vobele
Do bélye dne.

3

137.

[Faint mirrored bleed-through text from the reverse side of the page, including the words "Prisimicane utro", "Čak so one tenke!", "So mene vobele", and "Do bélye dne."]

Snočkaj sen si jaz koar včinia
 Kaj sen se v noči prebidia.
 Da bi raj snočkaj doma spa.
 Svoj žlati postan v kasl dja.

Snočkaj smo mi v vesi bile,
 Te vira bila ponoči.

Predugo sen se zamidia
 Premalo z ljubj govoria.

Jaz sen se z ljubj soadia,
 Na nastoro slovo' dobia.

Da raono neb' se soadia,
 Saj bi jo jaz zapistia.

Zdaj pa mene srce' boli
 Za moje lepe mlade dni.

XI. 43

ev

(Od Sv. Polpenka kod Medjimurja)

Smotki smo na vesi bili,
Da je vira bila ponoči.

Predugo smo se zamudili,
Prekasno smo se zbudili.

Jaz pa sem ti kvar včinito,
Kaj druge ne sem ti zvolio.

Jaz pa bi bole včinito (sraniš)
Da postan bi v škrinjo ~~skrinjo~~

Zaj mene moje srce boli,
Da drugi mi pèrè lübi spi.

Ti si, lüba, trca sakšega,
Ka lübila bi sakšega.

Časi po dva, časi po tri,
Ja pa se njoj se premalo zdi.

Dokli sem se jaz mlajši bio,
Te sem se jaz veseli bio.

Zaj pa me srce zlo boli,
Za moje lepe mlade dni.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

M. 481.

XI. 44

68

Oh zakaj so meni te bister noge,
Da nede več z lubim plesale!

Oh zakaj so meni te bele roke,
Da nede več lubega obinjavale.

Oh zakaj so meni ti dugi lasje,
Da nesmina več pletati pantelčos
v nje!

Oh zakaj so meni te črne oči,
Da nesmin te, lübi, več gledati!

Oh zakaj so meni vse misli moje,
Da }koz morem misliti, lübi, na te!

296.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

S

Oj sijaj sijaj sunce,
 Oj sunce znad Vinjogoré!
 Kaj boš mi srce mi segrela,
 Oj žalostno srčice.

Oj piši piši veter!
 Oj veter Štajarski!
 Ka boš ohlādā mene
 No žalostno mojō srce.
 Mojo srce je žuhko,
 Kak je žuhetk pelin cvet;
 Mojo srce je žgōčo
 Kak je žgōči kol pelin.

Z pelinom je nasajeno,
 Z lonjicom je ograjeno,
 Moja lūbi ga je nasajka,
 Moja lūbi ga je ogradica.

}

Kaj je tibi, vtica,
Riva go lo bica!
Kaj si prebledujo
Tvoje romene lica?

Kaj si nebi meni
Prebedovale lica?
Da me ljudje čejo
Z lubim razločiti.

Če do mene ljudje
Z lubim razločili,
Zalostno de mojò
Na tveki žislenje.

Če de moja suza
Na kamen opala,
Kamen de se kala
Na dva drobna sala.

Pelin, pelinkovec,
Mojò žarko cvetje!
Tebe bom trgala
Na trce devála.

Ge moj ^{lub} lubi dodi,
Tam rožmarin rodi:
Rožmarin zeleni,
Cvètek moj lublemi!

ORIGINELE
1871

41

Ge moj' lub' služi,
Tam mi srce služi,
V Čakovskemi gradi
Per' nem mladem krali;

Čakova, Čakovec,
chojo drago město!
Vu ťeb' p'obiva,
Je veselje moje.

3 Ci.

IX

XI. 47

72

Kaj je tebi, mlada Mica,
Ka ti tak žalostna?
Taj si ti mlada lepa
Če ti gluh zapuščen.

Če se dva prav rada mata,
No z srca ljubita,
Te zmetno zapustiti
Eden drugoga.

O smencana libčjen!
Kaj maš takšo moč:
Z glave se te le jaz spravim,
Al z srca nemogoč.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

3 2.

XI. 48

73

Če se dva v ljubezni meta,
No se z ~~z~~ srca ljubita,
Kak se žmetno zapustita,
Zapustita en-drugiga.

O smilena ljubezen!
Tebe nemoren zgrüntati,
Ne jaz ne moja glava
Ne z pesom spisati.
Pajbič moreš tak žveti.
Čistega si srca bit—
Kak anđel na visini
Med nebeski držini.

Ms. 481

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

3

32

XI. 49.

S
+ postan

Od ljube man sti:
Dobro ütro Bog daj!
Moja lüba mi je dala
Moj ~~postan~~ nazaj.

Moj postan je zlati,
Ma rdečo oko,
V njem je pisano
Moje lübe telo!

Moja lüba je lepa,
Dogača je ne;
Kaj ha mi bogastvo
Je lüba vi ne.

Rdečo ma lice
No črne oči,
Për takšnem deklet.
So kratke noči.

Ma tenke rokavce
Čo bele roké;
Obinjavala me je
Do belega dne.

Ma güzano janyko,
No drobne nogé;...
Gü imencano dekle,
Ka nemara za me!

3 6.

Na svetih rekah žalosti ni,
Kak da ljubi ljubo zapusti.

Mene je zapustila ljubi moj,
No odšla od mene ničoj.

Nekadi nekadi, ljubček moj!
Dan ti ženski robačo —

Z beloj rokaj z sentoj sviloj.
Ostani da, ljubi, pri meni ničoj!

Če boš ti robačo šivala
Le šivaj si jo za sinčka,

Pretega ti rodila boš,
V mojo ime ga krestila boš.

Da sen leđik dekla bila,
 Po samih postih sen hodila:
 Zaj se vlačim kak megla,
 Kak da nesem deklee bla.

Da sen leđik deklee bila,
 Te sen lep obleč nosila:
 Zaj pa v ikriji mi leži,
 Nemaran če mi gluh sprohmi.

Dva tolara bi štela dati,
 Da bi mogla na širok spati:
 Nesrečna bodi vira. dan,
 Ki sen stopila v zakou stan!

Štela bi ti ga kupiti,
 Da bi mogla ga dobiti:
 Pet cekinov bi dala zanj,
 Da bi ga dobila nazaj.

DRŽ. BIBLIOTEKA
 v Ljubljani.

Ms. 481.

XI. 53

Ms. 481.

78

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Tajbi ima iti spat,
Pa sen ša' pod okno stat:
Tan začujen pajbice
Kak si lepo pojijo.

Kak si lepo pojijo,
V drobne žvegle igrajo:
Oje joje no prejoj!
Da bi se prez žene bia.

Da bi se prez žene bia,
Lepo deklee bi si zbra,
Ka bi bilo za me
No za mojo pravo srce.

3

74

XI. 52

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

17

Se je veselo, kaj živi,
Samo moje srce ni.

Razžalo ga je lübi moj,
Ki mi je obico zakon svoj.

Oblübo mi ga je zaujentkrat,
Tle zlagó te je saksokrat.

Se bom potsála kaj god mám,
Nóm odšla kam vem no znám.

Nóter v belo Lúblánico
Tle v lepo mesto Maoproško.

Tam ~~bom~~ štikala no šivala,
No svojega sinka zibala.

Prisla bo na taka moč,
Kaj bo sa cepota proč.

Prisó bo jagor zpod gore,
Potóto bo moje srce ~~o~~

Tam nóter v lepoj ševčici
Per enoj beloí portelci,
Tam va skupes dihala,
No se za srce glihala.

3

1

Jaz sem čua vtiče peti,
 Paže v žvegle igrati,
 Jaz bi tudi tak nareda
 Pa nemren od žalosti.

Eno micko sem si zebra
 Za tvojo lüba castano,
 Pa sem jo moja zapustiti
 Za volo same faintosti.

Da bi lüba moja bila,
 Zda bi z menoj v kroömo sla,
 Da pa si ne lüba moja
 Naj za-te voda dobra bo.

Jaz pa nečen vode piti,
 Net vinca sladkega,
 Jaz pa n pila sam rožol,
 Da je lubi moj kaprool.

Oj nesrečni oca mati!
 Ki takšno česko si zredi,
 Ki takšno česko si zredita,
 Pa nemren je pozabiti,

Ms. 481.

cf. IX. 28

119.

Da bi že bil beli den,
 Kaj bi jaz vida vaudrati -
 } tatega kraja v drugi kraj,
 } Ta gde me nisi pozná nebo~~ž~~
 Kak ta drobna vtičica,
 Ki je nad nama pohala ://
 } perotjaj sčučico delala ://
 } škrampleci čisto trébila ://
 } grlecem popisala ://
 Od lübe moje miške ://
 Od (drage) moje lübice.

318.

D. J.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

XI. 56.

I

81

Oj sijaj sijaj sunce,
Oj sunce romeno!
Jaz nemrem ti sijati
Od prevelke žalosti.

Če vano ti perhajan,
Ume dekle kregajo,
Če vano ti zahajan,
Pastirci jočejo.

Če sijaja na gorice
Vidin ~~stokice~~ sitokice,
Če sijan na doline,
Pa vidin šterčekle.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3

168.

XI. 57

82

Jaz pán si kupa
En parek konjičov-
En parek konjičov
No kola lepé.

V liblans nalaga,
Na Dunaj bou pela,
Na Dunaj bou pela
No se druga kam.

Liblanski zvonosje
Tak lepo pojéjo,
K pokopi pelájo
Chi lúbco mojé.

Sam Bog ni jo je dá,
Sam Bog ni jo je vzeá,
Kak žalosten sen ja zdaj,
Toga nišče nevé,

Ms. 481.

97.

XI.58

89

S

Moje lube moj dragi,
Ne žaluj me tako,
Je govinno me spravilo
Pod črno zemljo.
Če vmoča mi boš,
Pokropit te dān,
Škropile do te
Moje svetle suze.

Pokopat te dān
Na brütiš žegnān,
Don mešo platia,
Kaplana prosia.

Don mešo platia,
Kaplana prosia,
Kaj di brali mešo
Za tvoje duso.

Ms. 481.

3 118.

XI. 59

(Oa thale nedelje)

94

~~S~~ Kojih sen ima
 Pa sen ga prodao,
 Ka sen tebi luba
 Vince Kujivao:
 Imencano dekle
 Taj si mi fajj,
 Taj si me koštalo kaj.

Lizme sen ima
 Pa sen je prodao,
 Ka sen tebi dekle
 Vince Kujivao:
 Oj imencano dekle... itd.

Lajbeli sen ima
 Pa sen ga prodao,
 Ka sen tebi dekle,
 Vince Kujivao. itd.

Klobučec sen ima
 Pa sen ga prodao,
 Ka sen tebi dekle,
 Vince Kujivao: itd.

Pisma ova vato je dugacka. U njoj kaže
 za Gubovnik na dalje, da je prodao
 Koroje, kola, kucin (kizo) i vinograd (go
 rice), sve kupujući Gubovnik vince.
 dekleto

Ojoj lübi se je wada,
 Daleci je odisa?
 O naj si le odide,
 Kan si ve ne zna.

Ojoj lübi se je žena,
 Nemsko ces si je zea?
 O naj si jo le zeme,
 Saj je nede dugo mia.

Dva hejna se ne pretelo,
 Lübi je zbetiza —
 V wojoj presvetloj kamrici
 Na wojoj prebeloj postelci.

Dajte mi dajte čono tinto,
 Dobno pero, bel' papir,
 Da si pismo jaz napisem
 Svoje lepe kajtinge?

Kak hitro je napisal,
 Tak hitro je poslal —
 K wojoj provoj ljubici
 Na malen Stajeri

Lüba je pismo brala
 Močno se natmejala —
 Pismo je prebrala,
 Svico si nazgala,

205X

Svečo je našgala
Na ljubega trečno smot,
Svečo je našgala
Na ljubega trečno smot.

Tak naj bo sen gizdavecon
Kak je moj lubi bía,
Ki mene je zapušta,
No Nemkinjo si zia,

3

205.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

XI. 61.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

88

„Dobro ütro, lüba moja!
Družo ütro druga moja.“
„Šo pa tebi pravi, lübi moj!
„Ka me zapistiti nicoj.“

„Ali oia ali mati
„Ali sestra ali brati?“
Neti oia neti mati
Temoi pravo srce mojo.

Taz te snoren zapistiti,
Družo lübo zarocitio
Tista laburcererem

Tista lüba bode moja,
Kera meni rano staja,
Tno meni gorodpira,
Pelo postelo postila.

3

303.

XI. 62

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

89

Žalostno mi je poplavanje,
Leži bilo bi mi jokanje
Da si prav premislina ja.
Kaj se je z menoj zgodilo.

Sen mila fantka mladega,
Sen dve leti z njim pajdaniša -
Sen dve leti z njim pajdaniša,
Prez gréha sva se ljubila.

Zdaj se je komaj mesec dni,
Kaj z drugim sen se spoznala,
Njogo rdečo lice vso
Na blede se je spremenilo.

Kod kodik ti jaz idem zdaj,
Lidje za menoj kažejo:
Poglejte si diklino vi,
Glejte libčzen to včini.

Dikline no pajbari vi!
Veikrat si zmislite na to.
Libleni jezoi smileni,
Ovari naz pregrčnotti!

3 M. L.

Kaj pa je tibi divojka - hoj hoj!
 Ka si ti tako žalotna - hoj hoj!
 Kaj nebi bila žalotna - hoj hoj!
 Pasto sem zakartala - hoj hoj!
 Nikaj nikaj, luba moja - hoj hoj!
 Jaz nama pojdem na senjem - hoj hoj!
 Jaz nama pojdem na senjem - hoj hoj!
 Tam kupim drugo pasto - hoj hoj!
 Pasto moreš ti nositi - hoj hoj!
 Sinek more motev biti - hoj hoj!
 Jaz pa nečem paste meti - hoj hoj!
 Sinek more kret perjet - hoj hoj!
 Neje pasta telko vrédna - hoj hoj!
 Za njo eno dúšo dati - hoj hoj!

XI. 64 (skupskoga polja)

91
Lübi po plati
Ipranjga no gré,
Lošpone grüške
Čampa no je.

To božen je stovick,
On ~~je~~ ja tza me, + je ne
To je za moja
Lübo dekce.

Nitce ne misli,
Nitce nezna,
Kaj moja lüba
Dela doma.

Zibko potace,
Sinek kriči,
Ona pa na pojci
Pelnice siši.

3 98.
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

XI. 65

Ms. 484.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

92

Lani sen plela - plela
Luk no mak,
Ne me je vkanā - vkanā
Jaksi bak.

Lani sen plela - plela
Kajastin,
Pa me je vkanā - vkanā
En Kajin.

Lani sen za pajbičik
Skakala,
Letos pān zibelko po -
Takala.

Letos ti plejin - plejin
Rožmarin,
V zibelki joče - joče
Chali sin.

Nekoj pivačice čuo sam, gde su do
davali ovoj pesmi još ^{služe} ključev vartē.

Lani sen vidla - vidla
Kroz novi žid,
Letos žo nemren - nemren
Kroz caudrav plot.
Lan' to me zvali - zvali:
"Hodi pit!"
Letos mi prajo - prajo:
"P - - - it!"

78.

XI. 66

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

90

Mene pa moja srca boli,
Bole' bole', bolelo bo.

Nezgrüntana libežen,
Na kaj si me ti spravila!

Od potevja od vsega
Na žalost si me spravila. —

Tovej da memi, liuba moja!
"Za kaj nemarai več za me?"

Oj hodi proč ne guči z menoj,
Ti si mene vréden ne. —

"To te prošim, liuba moja,
Lübi si me leto dni. —"

Oj hodi proč ne hodi k meni,
Idi ti k lübi ki te gre.

Če jaz grem na veliko cesto,
Nalo bon počakala,

Pride po deset junakov,
Ki po sveti vaudrajo.

Za groš si küpin dva al tri,
Pa de šaksi bojsi kat si ti.

56.

3

Taj pa boden te ožena,
 Svojo ljubo bon ti zéa.
 Rodvina mi zabranjuje,
 Kaj ti je le nebi zéa.
 Ona mi od bogate pravi:
 Meni je za bogoto ne.
 Pa véu bon ti jo zéa,
 Néu nebon véi dugo živ."
 Celi teden se ne mine,
 Lubi močno zbetaja:
 "Hodi da ti žena k meni!
 Nekaj bi ti poveda' rad.
 Pošli mi po pravo ljubo,
 Ki ten bá joj navajeni."
 Žena pa se ukraj obrne,
 No se močno razsrdi.
 Ljuba ti je z srca djala,
 No je taki k njemi šla.
 Zvünah pèr dverah je postala,
 Nii drüga le je čula ne,
 Kak to milo zdihavanje.

985
Ona hitro v rizo stoji
Lubi je že mater v posteli: ...
Oh nesmilena ljubica!
Nigdar ti dobra nestorica.

3

186.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Polje je široko,
 Polje je dolgo,
 Nege ga lepšega
 Kak je Lokaitko.

96

Po njem se seče
 Moj cartani lübi;
 Pisani lajbeli ma,
 V žepi moj robec.

Črni klobučee ma,
 Na njem moj pišele,
 On pa bo k meni ša
 K svetemu-križi.

On pa de v krčmo ša,
 V Nober k Domanjki,
 Jaz pa bom za njen sla
 V pisanoj javjki.

On de na vino da
 Dva svetla talera,
 On de na vino da,
 Jaz pa'n ga pila.

On pa de služil ša
 K belemu gradu,
 Jaz pa bom služil sla
 K belemu gradu.

89. IX
917
On de mi služet ša
Kakti tarbatl,
Jaz pa bom služet šla
Kakti Hamadl.

3

123.

Ms. 481.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

XI. 69

Ms. 481.
DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

98

Se vtice so veseli,
Le ena je žalotna:
Si drugi so veseli,
Samo jaz sem žaloten.

Eno deklee sem si zebra
Za ljubo castano;
Al skarii nepistijo,
Ka si midva ljubima.

Pov oknece si pridem,
Je ravno ponoči,
Eno majciko si skarlau,
Da se deklee prebidi.

To deklee hitro stane,
No k okni peshiti!
Tak dolgo sta govorila,
Da se beli den stori.

Se vure so odbile,
Ravno tri po ponoči,
Se zvezde se poskrile,
Zdravomarjo odzvoiii.
Moji deklee mila joče,
Da jaz oditi čem.
Nagte obari, ljubca,
Tu vci ostati nesmen.

3

176.

Odpri dar mi, lüba, kamro,
Kaj pritebi zapim! —
Jaz ti kamrice neodprem
Te noter nepistim.

Jaz mam lübeга jakšega —
Jakšega no dragieга! /
Kake si, lübi, ti.

Konjičeki je ~~je~~ dala + zobat
~~Zobat~~ žute pšenčke, + Lepe
Lübemi je jesti dala
Troji falat kruhca.

Konjičeki je piti dala
Alinca z vedre srebrne,
Lübemi je piti dala
Velki skaf moze vode!

Konjičeki je postlala
Na lepem mehken senčeki,
K Lubemi je postlala
Khalo sühe praproti.

Čakaj čakaj, lüba moja!
Bož žalovala za to,
Jaz pa bou ti zdaj odvaudra,
Troji v deveto deželjo.

Tava pa bove si najša lübo
Jaksö ino se dragio://
Kak pa si gizduoka ti.

117.

IX. 28.

Ljubozna.

63

Dobro ütro mati Vi!
 Vi pa mate lejpo čer—
 Vi ~~si~~ pa mate lejpo čer:
 jel mi jo date ali nej? —

Moja vola bi bila
 al ^{odpa} ~~materna~~ esče ne. —

Dobro ütro mati oca Vi!
 Vi pa mate lejpo čer—
 Vi ~~si~~ pa mate lejpo čer:
 jel ~~bo~~ mi jo dali? —

Moja vola bi bila,
 ali esče njena nej. —

Dobro ütro klicika!
 Ros me zela ali nej? —
 Moja vola bi bila
 al me vrce ne piela ..

* * *

Tam mi jiezdi tam mi jiezdi
 en solvački oficer,
 Z vejore vino mi natače
 eno flajšo keoj doži.

62
1711
Tou mo mero tou mo mero
mojoj mladji Miciki

Luza Marjancova

DRZ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

eks. 481.

XI. 72.

78

Svatbena.

Stavec (Dnes pa je tute dan.)

Draga moja obcida.

zdej ti slejdnji das davam:

Zdej pri etom stoli

korina v taleri

na divojstvi.

Parta mi je džundžavna

kraj od snehe loučena;

Moja duga kita

z panfelni povita

me ostavlá.

Glavo mi nagiblejo

na ženski spoul poravnajo:

Poj žalost meni!

etiú okraj oditi

od ti ljudi.

Mož se na me ozori

nemrem si sebráti

morem dobra biki

po soj sili.

511
Dobra pa za več novim
lagojs saki den zvejm:
Zbogom, oca mali
zbogom sestre, brati,
moji ljubleni!

Zbogom zbogom staršina!
družbanova korina!
Zbogom postrejalja,
Ti moja svatbica
Gäbelena!

Dobra pa za več novim
lagojs saki den zvejm:
Zvončene ~~in~~ iglice
i moje police
so mi sabognale.

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Ms. 481.

3
Louza Madjarova.
Zlata iz Velislavacah
u železnoj stolizi k
J. K.

XI. 73

Ms. 481.

62

DRŽ. BIBLIOTEKA
v Ljubljani.

Oče man ~~stavega~~,
Materice neman,
Lubega lepega,
Veu ga nekrivan.

To si pai dobro da,
Kaj si sen prisa,
Ile de beli den,
Kak bo odisa.

Spavala, delala,
Kaj va kaj mela;
Hižico židala,
V njoj va živela.

3

112

Jaz sen si fletno dekile zbra,
 Vecer pa si bon poi njen spat
 C'dpri mi, lüba, kamrico,
 Da t' denen v koila glavico.

Jaz sen joj Küpa škunfice,
 Zaj te ce meti šolunjece:
 Jaz pa čen rajsi vaudrat;
 Kak svojo dekile gvanatati.*

Jaz sen joj Küpa šolunjece,
 Zaj te ce meti robecece:
 Jaz pa čen rajsi

Jaz sen joj Küpa robecece,
 Zaj te ce meti fuotoieec.

Jaz sen joj Küpa fuotoieec,
 Zaj te ce meti rokavce.

Jaz sen joj Küpa rokavce;
 Zaj te. ce meti pečico.

Jaz sen joj Küpa pečico
 Zaj te ce meti janyjico.

Jaz sen joj Küpa janyjico,
 Do nog si zgvatita lübitico.
 Jaz sen jo misla lübiti;
 Zaj pa bon moza vaudrat.

(201)

* Poslednja dva reda dodaju se uz vsaku varsta
 in van poslednje.